

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28986/2023
24.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., против тужених, „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад, чији су пуномоћници Владо Танасковић и Немања Гавриловић, адвокати из ... и ББ из ..., ради недозвољености извршења по тужби и по противтужби туженог – противтужиоца „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад, против тужиље-противтужене АА из ... и туженог ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог “Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 787/23 од 16.05.2023. године, у седници одржаној 24.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 787/23 од 16.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 787/23 од 16.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 328/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље према туженима, па је утврђено недозвољеним извршење на непокретности $\frac{1}{2}$ породичне стамбене зграде број 1, површине у основи 67,00 м² и помоћне зграде – гараже број 2, површине 27,00 м², које се налазе у Улици ... број .. у ..., изграђене на к.п. бр. .. КО Велико Градиште, које извршење се спроводи по решењу Основног суда у Великом Градишту ИИ 76/2019 од 15.07.2019. године, а пред Јавним извршитељем Зорицом Милошевић из ... под бројем ИИ 61/2019, по предлогу извршног повериоца, овде првотуженог „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад према извршном дужнику, овде друготуженом ББ из Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 378.518,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 787/23 од 16.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог-противтужиоца „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „Војводина Реклам“ д.о.о. Нови Сад је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, према утврђеним чињеницама о времену престанка брачне заједнице између тужиље и туженог ББ, закљученог уговора о подели брачне тековине као пуноважног правног основа за стицање права својине, те постојање квалификоване државине тужиље на предметној непокретности, нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке ревизијског суда. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања о постојању права које спречава извршење, па указивање у ревизији на другачије одлуке, не указује нужно и на другачији правни став.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба за недопустивост извршења у овој парници поднета је 10.03.2020. године, са означеном вредношћу предмета спора од 3.266.691,14 динара (27.778,93 евра).

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија туженог „Војводина Реклам“, није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић